

Sy-li spěwał,
Pilnje džětał,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatonok
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoj mócný
Lubosé ma;
Bóh pak swěrný
Přez spar měrný
Čerstwosé da.

Njeh ty spěwaš,
Swěrnje džětaš
Wšědne dny;
Džěń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebjes mana
Njeh ói khmana
Žiwnosé je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će. F.

• Serbske njedželske lopjeno. •

Wudawa ho kóždu šobotu w Smolerjez knihiciziscežerńi a płaczi šchtwórtlětnje 2.— hr. i portom 2.50 hr.

1. njedžela wo šwjateje Trojizy.

1. Jana, 4, 16—21.

Schtyri sta lět do Šhrystnoga bě kral Piero s Šhracuža žiwý. Wo nim ho powjeda, so je ras klatowneho mudrowza Simonides ho praschal: šhto je Bóh. Tamny mudry muž njemóžesche hwydom wotmolwoicz a proschesche krala wo jedyn džěń, so by šebi to prajšenje rosmyšlil. Džěń ho miny, ale wotmolwojenje njebě namatal. Duž wo tši, potom wo schtyri, dale wo wóžom dnjom atd. proschesche, ale jeho mudrosč njedokahuje, so by wotmolwojenje dał. Šral bu hněwny a prajesche, šhto dyrbi to rěkač, so wo pschezo dlěžšchi czaž k rosmyšljenju prohsch. Dha prajesche Simonides: „Haj, cžim dlěje šebi to prajšenje pschewyšlu, cžim njenje móžu jo frosunicž.“ Tu widžimy, póhanjo w šanđenyh lěštokach njewjedžachu, šhto Bóh je! Kětko šbožownišchi šmy my dha jako šchescžijenjo, hđžež s našeho teksta jašne wotmolwojenje namařamy: „Bóh je lubosč“.

Luther je ras prajil, hdy by chžyl šhto Boha molowacž, by dyrbjal wobras molowacž, kiž by luta lubosč byla, a hdy by chžyl šhto lubosč molowacž, by dyrbjal wobras molowacž, kiž ani šemski, ani njebjeski, ale Bóh šam by byl. Tak tež je. Šladaj w tuty ch dnjach wototo ho, wšchudžom stupi tebi lubosč tvojeho Boha napschecžiwno, njeh je na kulach se šwojimi kwětkami abo w lěhu, njeh je, so hladaš na ptacžka w hařofach šchtomoto, kiž šwojemu dobrocželej šwoj spěw spěwa, abo na bruka w pěstu abo na rybicžku we wodze. Škóžde šwěrio jedyn džiw lubosče šam a najwjetšchi džiw ty, ty jako křona žyše štwórbny. Šebi je něšdjo wošebite dał, to je nješmjertna dušcha a so by ty s tvojey nješmjertnej dušču džel měł na Bohim kra-

šterje, je šwojeho jenicžeho narodženeho šyna, Jesom Šhrysta, póšlak, so by tebe wumohl wot wšchěch hřěchow se šnjercže a s cžertowškej mozy.

Tak štoji psched nami ta najwjetšcha lubosč! Je jena rěka, kiž wšchědnje pschi naž nimu šchumi a kiž žyly šwět wofschewi; ale žana rěka bjes žórka. A to žórko leži na njebjeskich horach, s kotrychž nam našcha pomoz pschindže: Bóh je ta lubosč. Se tuteho žórka dyrbinu wšchědnje nowu lubosč cžerpacž a cžim wjazy tuteje šwjateje lubosče w šebi mamy, cžim bliže šmy k Bohu, pschetož my mamy potom našeho Boha šameho we šebi! To praji tež tekst, hdyž cžitamy: Bóh je lubosč, a šchtóž w lubosči wostanje, tón wostanje w Bohu a Bóh w nim. Wostacž dyrbinu, to rěka, niž jenož tu a tam ras njedželu w Bohim domje něšdjo wot tuteje lubosče šhonicž phtacž, ně, wostacž rěka, štajnje tutu lubosč phtacž. A wostacž njedyrbi jenož na lubosči jako šwonkowne hařofy, kiž, hdyž horzota pschindže, wufnu, ale wostacž w lubosči. Tuta lubosč dyrbi žro a jadro našeho žyłego žiwjenja byčž. Šaž wšchědnje šemsku žyřobu, Bohi šhlěb trjebamy, so bychmy žiwi byli, tak trjebamy tež wšchědnje tutu lubosč, so bychmy w Bohu žiwi byli a wostali. My widžimy pschezo šažo ludži, kiž lubosč wudadža, ale šo ženje wo to nještaraja, se študnje lubosče tež s nowa pschezo šažo cžerpacž. Tak njeh je našche přenje napominanje pschezo šažo: napjelšče wafchu wutrobu s Bohom, kiž je lubosč.

A tomu praji tekst dale: Lubujmy my jeho, došelž wón naž přjedy je lubowal. Šdyž šhto rjeknje: Ja lubuju Boha a hidžl šwojeho bratra, tón je šhač. Pschetož šchtóž šwojeho bratra nje-lubuje, kotrehož wón widži, tak móže tón Boha lubowacž, kotrehož wón njewidži? A tu pschilasnju mamy my wot njeho, so

tón, kiž Boha lubuje, tež hwojeho bratra lubowacž dyrbi. Chzemj t tutym słowam pschiklad męcž, dha trjebamy jenož na nascheho Luthera hladacž. W nim bč tajki Duch luboscze žitwy a tutón Duch hwęczešche s jeho žyłego žiwjenja! Dofelž je Snjes jeho wutrobu pschewinył a to dźakownosczi na ho stwajal, teho dla dyrbi jeho bycz a w jeho kralestwoje pod nim žitwy bycz a jemu služicž. Teho dla wč Luther, hdyž tež jeho hidža a pschescžehaju, so je tola psches luboscž wotrocžł wšchčh. Teho dla troschtuje we Wittemberku czežko thornch a njeboji ho žaneje thorosče a posticzi jim kšeluch wujednanja. Teho dla njeje ženje spróznw w nush pomhacž, hdžež je husto žam w nush, teho dla wješkoth předuje a pische hwoje knihe a stara ho wo dusche a pschinjebe mčr do domow, doniž s dobroproschenjow w lubosczi t hwojei žyrtwi s tuteho hwěta njeńdže. Wot njeho chzemj luboscž wutnycz, luboscž t Bohu, luboscž t bratram. Woboje hromadže služcha, to jene njeda ho wot drugeho dželicž, kaž njehodži ho dželicž rostlina wot korjenjow. Na tvojey lubosczi t bratram dyrbišch mčricž tvojou luboscž t Bohu. A my wčmy, ženje njeje to polo luboscze t bratram, t houbucžlowješam tał wulke byto kaž runje w naschich dnjach. My njetrjebamy sšladnoscze t wopokasanju luboscze pytač, nusa, swontowna kaž wošebje snutskowna, budže džen wote dnja wjetšcha. My dyrbimy pomhacž, so budže tych sdychowanjow naschich starych a hubjenych we wošadže mjenje, my dyrbimy swólutimi bycz, jeli so chzemj hišcže kšescžijenjo rčlacž, cžlowške dusche, kiž su Boha šhubili, a jich je wjele, sa Boha sažo wróczo dohycž. Abo nješlinczi tež nam psches duschu, hdyž do nascheho cžaža nutšhladamy to słowo Jesom Khrysta, mi je žel teho luda? Duž dopomni ho, pschecželo, na tvojou pschislužchnoscž, kiž luboscž tebi pschikasa a pomhaj!

Botom budžesč tež wot njebjeskeho žohnowanja luboscze něšyto šhonicž. Nasch tekst prajesche: Na tym ho ta luboscž dołonja pola naž, so my bychmy dowčrenje mčli na žudnym dnju; pschetož kaž wón je, tał tež my žmy na tutym hwęcze. Wojosč njeje w lubosczi, ale dołonjana luboscž wumjeta tu wojosč won; pschetož ta wojosč ma cžwilu. Šchtož ho pał boji, tón njeje dołonjantw w lubosczi. My budžemy pokasani na žudny džen, hdžež budže dostacž kóždy po hwojich stutkach. A hdyž na tvojey stutki hladasch, su pschezo tajke byte, so mčžesč psched Boha stupicž a prajicž, ja žym žylo po tvojim dobrym spodobanju? Šelko nam pobradnje, wšchčdnje dyrbimy w prawej pokucze do ho hieč a wusnacž: Snježe, ja nježym dostojny wšchčh dobrotow, kiž mi wopokasasch. Njedyrbjachmy dha ho wojecž, hdyž hladamy na žudny džen? Kaž tekst praji, ně, hdyž žmy žitwi byli we lubosczi a luboscž Božu pytali. Dha chze ta najwjetšcha luboscž, Jesuž Khrystuž, jónu sa naž psched njebjeskeho žudnika stupicž a prajicž, hlaj, ja žym wšcho sapslacžil na kšchžu na Golgacže, wšmi tež tutu duschu horje do njebjeskeje kražnoscze. To je to njebjeske žohnowanje luboscze. Kšescžijan, kiž Boha lubuje a w nim je žitwy, hlada smčrom pokšednej hodžinje a žudnemu dnjej napschecžitwo, wón ho njeboji, ale ma to prawe dowčrenje: Jesuž Khrystuž, mój Šbóžnik, ta węcžna luboscž mje wjedže. Jemu chzemj ho teho dla wšchčdnje woprowacž, na njeho chzemj twaricž a jemu pschezo sažo, njech je w hodžinach, hdžež kšonzo nam hwęczi abo w hodžinach, hdžež psches kšchž a styšnosč dyrbimy, služicž: Luboscž, ja ho podam cži, chžu twój wostacž wobštajnje. Šamjen.

Zyrtwine dawki.

Wšchelake nahłady a wuprajenja žyšchisch to nětkole wo žyrtwinych dawkach. So bč abo je jich to nětkle „telko“ w behu 4 mčžazow wotjedacžu, to njeje wina žyrtwoje ani wožadow, ale

žyrtwoje krajneho sarjadnistwa, wošebje dawkoweho. Tał dyrbjesche ty w februaru hałle to doplacžicž, šchtož do lčta 1920 služcheschche, a w meji to, šchtož do lčta 1921 služcheschche. Šbž ho na žyrtwine dawanje žwari, šabudže ho to duž wšchelakore, to, so bč to nětkole na dwč lčcže a to, so ty to přjedy nježy dwč lčcže nicžo psacžil, — abo žyli šchto psacžil, ho cži to nětkole wobliczi. Njepomyšlicž tež, so přjedy punt pschčžny psacžeschche 10 pj. a so nětkole psacžil — tał chzemj přjedžnu psacžisnu wjacž — 60 pjenježtow. Woblicženje s pschčžnu je stare internazionalne waschnje a po nim mčri ho hódnosč psacžisnow wšchčh cžažow. Po tym mčr a potom praj, so bč to „telko!“ —

Štał masch ho šadžeržecž, hdyž papjeru s žyrtwinym dawkom dostanjesch? Na tuto praschjenje wotmolwja lčtał, wudaty wot ewangelskeho wobjerka sa nowinarštwow w Šakškej, tole:

1. Njedyrbišch ho psches šchčžowanje tajkich, kotšič žy nje pschecželjo žyrtwoje, samylicž dacž a t wustupjenju s žyrtwoje narččecž. Žich mnoho, kotšič žy tajkich wopacžnych wudawanjow dla s žyrtwoje wustupili, je jich pokšičšcho spóšnako, so buchu šhebani, a žy ho sažo do žyrtwoje wrócžili, dofelž bčny te wšchč summy, kotrež buchu jim sa žyrtwinych dawok mjenowane, fantasija.

2. Dyrbišch wobmyšlicž, so dyrbja wšchitžy, kiž nětkle s žyrtwoje wustupja, po šakonju žylo dawki sa 1920 a 1921 bjes wusacža sapslacžicž, tał so wustup s žyrtwoje wot dawkom, kotrež masch nětkole psacžicž, nje wušwobodža.

3. Njedyrbišch šabycž, so njeje žaneje parteiye, žaneho towarštwow, žaneho pschedowacža, kotrež mohlo wobstacž bjes pschinoschkom, a njedyrbišch šabycž, so to, šchtož ho nětkole wot wšchelakich stron porucža, so by jo pschijal, žyrtwej wopuschčžiwšchi (Ersatz für die Kirche) šebi tež pjenjesy žada, kotrež budžesč wšchschche woblicžicž dyrbjecž hacž žyrtwinych dawok, kotryž ho nětkole wot tebe žada.

4. Wobmyšil šebi kał malo žyrtwej trjeba, pschirunaschli t tomu to, šchtož wulkoštat, kraj a gmejna šebi žada. Šsu to nježyšchane summy! Wobmyšil šebi, kał niski žyrtwinych dawok, hdyž tola 100 hrimnow dženža jenož hódne žy to, šchtož přjedy 5 hrimnow mčrneho cžaža a hišcže mjenje.

5. Dyrbišch šebi tež to wobmyšlicž: Šchtož njeje swólutitw, sa powšchitkownoscž woprowacž, je nješmanny sa sozjalne žiwjenje. Šchtož chze napravny a wuhotowanja žyrtwoje w žiwjenju a wumrčžu wužiwacž, nješmč žyrtwi tež te sa to nusne šrčdki. šapowjedžicž.“

Toła, šchtož tutón lčtał powč, je něšchto s najmjejšche t tutej wčžy. Mohlo wšchal ho hišcže wšchelakore dodacž, wošebje to, so tón, kotremuž žy te hrimny sa žyrtwej pschewjele, do žyła w žyrtwi hišcže był njeje, do žyła s žyrtwoju a s jeje knjesom, naschim Šbóžnikom Jesužom Khrystužom hišcže šjednocženy był njeje! By-li wón to a by-li wón hwojeho Šbóžnika w jenej žyrtwi mčl, njeby wón mamona dla s njeje wustupil, njeby wón tež hewal s njeje wustupil njech bjes žyrtwinškim a nje wčrjazym njech šektam, kaž na psch. adventistam. To jene drje je wčšte, so t adventistam žyrtwinych dawok nikoho njepowjedže. Njedawasch tola tam 5 abo 8 wot šta hrimnow štatneho dawka, ale dawasch tam „džekatł“ a to „žyly“. To rčla: wot kóždeho žentnarja pschčžny 10 puntow, wot kóždeje kopny jeji 6 ještow. Šacž tute wčžy šame dasch abo hacž pjenjesy sa to, to je wšcho jene, dacž dyrbišch žyly 10. džel wšchčh tvojich došhodow, tych šjawnych a potajnych, tych po runym šjawnym pucžu, tych šesadny wotoko, a t tomu hišcže wšchelakore druge dawanje a šolletny.

Džiwno tež to, s tajkich woschčtow to nětkole žyšchisch, sa wustupja abo so chzedža wustupicž, mčrimy nětkole „s pjenježnych woschčtow“, s tych mjenujžy, kotšič tał hoju najmjenje da-

waja a i tych, kottiz dyrbja po tutym wot stata, niz zyrkwoje samowolnym wobliczenju, wulke summy placiz. Džitno to, a šašo tež niz, tež to niz džitno, so njejšu tuczi wščitizy i jeneje wšteje politiskeje stronu, kotraž by hnadž po swojim programje pschecžitwo zyrkwi byla, ně, so šu woni tež i tych partejow, kotrež na swoj program psichu, so šu sa zyrkej. „Šaj, pschidžecze jenož, hdyž to wo móschen dže!“ prajesche něchtó. A mějesche prawje!

Něšto wot tuteje „šchtuczi“ wjedza tež nabožne a šchesežanske kopjenka a čašopikny spěwacž, njech tež to hiščeže taž jara šle njeje. Pschirunaj ras runje to, šštož mašch w ruzh, „Pomhaj Bóh“. W stotym měrnym čašu saplaci sa šchtwórcžlěta 40 pj. abo čzemy prajicž 8 jejtow. Nětkole, hdyž sa „Pomhaj Bóh“ dasch na šchtwórcžlěta jene žyle jejtó, štóčzi čzi „Pomhaj Bóh“ jenu žylu němstu hritonu hiščeže sa to do ruki, šhiba so čzesch tu jenu hritonu dacž sa to, so by něchtó drubi šhudu mohł „Pomhaj Bóh“ čzitacž. Redaktor i najmješnscha a naklawar nještaj tajkej, so bšchtaj tajke dary sa tajku dobru wěžlu wotpošajsoj!

Nabožne počahy ewangelskich Šerbow i bratrowskej gmejnje.

200 lětnemu wopomnjecžu šaloženja Herrnhuta w juniju 1722.

2. dodatok: Šwječizna w Šerrnhucze.

Šdyž, luby čzitarjo, tele ryncžki čzitasch, šu šo šwja-tocžnosce tam šapocžale abo šuano hižo došoncžile. Pjatk, 16. junija, wječor šo i postrowjenjom proščenych hošči wotewri, kiž šu i žyleje Němskeje, i wukraja, drje tež i Žendželkeje (Ameriki), hdyž ma bratrowska gmejna pschekadki a počahy, šo šromadželi. Šsobotu je wopomnješki džen, na kotrymž šo přeni šchton i natwarjenju Herrnhuta puščeži; šhromadžišna šo po dopoldniškej šwjedženskej Božej šlužbje i postrowjenjom psches šastupjerjom wyschnosce a unitaty (wjednistwa žyleje gmejny a jejnych pschekadnikow) popoldnju w 5 hodž. i wopomnještemu šamjenjej poda, kiž (pschir. „Pomhaj Bóh“ wot 7. meje) njedaloko městacžka pschi dróšy do Žitawy steji. Wječor ma šo nutrosč na pastwiščežowej horje (pohrjebniščežu) pschirowacy Žinzendorfa a wščitkich štawow gmejny, kiž tam wot 200 lět šem wotpocžuja a hiščeže dženka žiwje rěčza. Njedželu, 18. junija, šo šwjedžen i njedželkej šwjedženskej šemšchu, šwjedženskej hru je špocžatka Herrnhuta pod njebjom a aktom na šwjatocžnje pošwětlenym naměšče psched zyrkwoju wobšamnje. Štrajazym dopomnjecžom budža pižma a wyschšche druhich dopomnješkow dwaj sa tutón džen bitaj pienjesaj. Tež ma šo šra 2. njedželu po šwj. Trojizy wospjetowacž. Wustajenza se škarožitnosčeni a pošaskami wumješkeje džekawosce se šandžewosce Herrnhuta a bratrowskeje gmejny (w turnarškej šali bratrowskeho doma) je i temu hacž do 25. junija popoldnju wocžinjena. Dojedžny tam, jeli so možno! Wš Šerbjo paš se džalomnym špominanjom na to, šštož je Bóh něhdy a psches 200 lět wulkeho nad „gmejnu“ čzinił a i nej nad nami a pošantwom, tež we šwojich Božich šlužbach domacy na Bože wodženje a na škutkowanja gmejny špominajmy a štawišny, gmejnine žiwjenje, mišionstwo a hajenje towaršchnosce wopominajmy. Text 1. njedželu po šwj. Trojizy: wo Bosy lubosce a bratrowskej lubosčzi (1. Žana 4, 16—21) je sa to i rjanym podložkom. Tež hodži šo pěknje na psalm 22, 23. šcht. počahowacž, hdyž rěka: „Ja čžu tvoje mjeno pschipowjedacž šwojim bratram, ja čžu čze šhwalicž w šhromadžišnje.“ A šak rjenje šo i temu wobraš přenjeje šapocžtolškeje gmejny po šap. št. 2, 42 šč. pschistajicž ša! Do teho možetej Žinzendorfovej šherluschej: „Duscha se

duschu šjednocžena“ (329) a „Žesu, přjedy dži“ (723) šingčecž. A rjane wobšamnjeje budže powjedanje duchomneho i mišionstwa bratrowskeje gmejny a kolektka i wotnosčenju jeje čzežkeho mišionškeho dolha.

Šy paš, luby čzitarjo, wospjetuj šebi čzitajo w tutym njedželškim kopjenu wot 7. meje šem, šštož je tu wo našich počahach i bratrowskej wšhadže napišane. To budže čzi nětkole hiščeže ras a sa šobu rošpomnjene, i dlěžšchim pošohnowanym dopomnjecžom, kiž tež sa šnutštowne žiwjenje, a Bóh dai, sa naše wšhadne žiwjenje, bješ wunosčla njewoštanje.

Šštož by čzyl, došelž šerbškich knihow wo tym nimamy, něšto dalšche němste čzitač, mohł i mišionškeje knihašnje we Šerrnhucze abo druheje šebi škasacž tele knihi: Š. Štonberg „Die Brüderkirche in ihrem Werden und Sein“ (wjetšcha) abo Šh. Šechler „Zinzendorf“ a wot teho šameho „Die Mission der Brüdergemeinde“ (mjenschej) abo škóncžnje: Utendörfer-Schmidt „Die Brüder“ (bohata a wobšcherna). Tež duchowny wěšče dalšche radži, mjenuje abo poškieži, šštož by bylo i štrajazemu a šhubšchemu wužitkej.

Zyrkej a štat.

W Šakškej šo i přenjemu rajej něšto nowe a wšebite pschewjedže: ludowe požadanje (Volksbegehren). Šo tutym nowym waschnju dyrbi šo rošbudžicž, hacž ma šo šejm rošpuschecžicž a šo nowy wolicež abo hacž niz. Še tole namjet wšchěch šchtyrjoch nješozialistškich stron. Šštož sa tole je, so by šo našch šakški šejm rošpuschecžil a nowy wolik, dyrbi šo nanajpošdžišcho hacž do 19. junija na sa to poštajenym městnje šwojej gmejny šapikacž. Šštož na štejniščežo, něčžišcheho šejma a jeho šozialistškeje wjetšchiny i zyrkwi a i nabožinje hlada, pošdže drje šo šapikacž w tej dobrej nadžiji, so šmėje nowy šejm wjetšchinu, kotraž je sa nabožinu a zyrkej a sa prawo, kotrež wobož, zyrkej a nabožina, matej w štraju a ludu. Duž, šštož sa tole je, nješapomni, so je pošdželu, 19. junija, pošledni džen. Šapikacž može šo mužški a žónška, hdyž hacž i 19. junijej tehole lěta 20. lěto došonjataj a prawo mataj, do šejma wolicež.

Wšchoafrikanski kongreš w Brššelu.

Šakž „Mišionški a pošhanski poškol“ piža, běšche 30. 8. 1921 w Brššelu wšchoafrikanski kongreš, na kotrymž jedyn čzorny rěčnik takle rěčesche: „Wotomik tu je, so 40 milionow čzornych Afriku šebi žadaju. Šo tajkim šo njejedna wo to, so šo Žendželkeje, Šranzowskeje a Šelgiskeje praschamy, čzehodla šu w Afrizy, ale so jim prajimy, so maja hicž. Najštrawatnišcha wójna halle pschidže. Šdyž Šuropa šwoje možy pschecžitwo Afrike trjeba, je sa čzornych čzaž pschišchol, mjecž sa wušwobodženje Afrike čzahnyč. Ššto je šwětowu wójnu došyl? Šrej čzornych na šitwiščežach běnych! Wš paš wěšče, šakški džal šu bėli nam dali. Šoni nam njejšu ani městna na měrowej šonferenzy pschišwolili. Wš šo nadutym bėlym šmėjemy a rjetnjemy: Šdyž šmy hódni byli, šo na europiškich šitwiščežach moricž dacž, so bšchmy šwojim mišchtram pošhali wójnu došyč, budžichu nam i najmješnscha tu šwobodu dacž dyrbjeli, w kotrež njenje šo mješ šobu šabitwachu. Šle my šmy tež nawukli šonšowacž, a ja šo waž prascham, moji pschecželjo, ššto potom budže, hdyž halle sa našchu wěž wójumy!“

Še štareje šchescžianskeje zyrkwoje.

Šertullian, šiskop w Šarthagu, našpomni, so šchescžianske žony do najšhudšich hětow šhodža, so bšchu wěrybratrow wopštowali.

Na temu možemy dodac, shtož wo nowych kšesczijanach w Chinje klychiny. Wychnosć s zylcho kraja 10 holežkow pytasche, kotrež bychu so w Amerizy rostowučile. Wychnosć sa to pjenjesh dawasche. S pruhowanjom so najlěpše wusfěrachu. Wjele stow jich bē, kiž so wješelachu na Ameriku. Sdyž bēchu džekacž naslěpsche wurbrane, so wupokasa, so bēchu wschitke kšesczijanki, a s nich bē 8 džomkow předarjom, shtož so drje sjanosći njeje kmeło wosjewicž.

S bliska a s daloka.

— Herrnhutska bratrowska zyrkej kwojeczi dženzka jubilej kwojeho 200 lětného wobstacž. Wopominamy tu w našchimi kopjenku jeje nastacž a bēh a džělo a wošebje jeje swiff s namu Sserbamii nadrobnišcho, tak kowubkwojeczo jubilejny dženi. Sczelemy bratrowskej zyrkwi kwoj džak sa jeje kwoerne džělo mjes našchimi Sserbamii a wutrobne sbožopschecž. Boh luby Anies chžyl tutu kwoernu a wěrjazu zyrkej kwojeho kralesstwa zohnowacž, so by dale skutkowacž mohla Bohu k cžesći a cžlowjekam k zohnowanju.

— Wchēm ewangelskim Sserbamii dawamy k wjedženju, so pschichodni njedzeli s zyla žnano 30 fararjom bratrowskej zyrkwi do Budyshina pschindže. Woni pschewhaju s pschiležnosću 200 lětného jubileja satoženja bratrowskej gmejny we Ochranowje (Herrnhucze). Popoldnju w 4 hodž. seindu so we sali Sserbskeho Doma. Wch waž, wch lubi ewangelszy Sserbjo a Sserbowki, namolwjamy, we tymle cžaku do Sserbskeho Domu pschincž. Wošebje prožymy pschedkwdow kersblich towarštwow w ewangelskich Sserbach, so chžyli kwoje kowustawy namolwjecž, tule sšhadžowanu wopytacž. Anježa fararjo so wo tam, hdžez ma bratrowska zyrkej kwoj korjei, s Morawy a s Cžech. Woni budža nam kwoje kražne zyrkwinke kšerlische sanoschowacž a tež někotre jadriwe kłowo wo nabožnym žiwjenju porēcžecž. Potajkim kōždy Sserb a kōžda Sserbowka so na najwutrobnišcho pscheproschuje a budža wschitzy wutrobne witani. Sastup je darmo.

— W Budyshinje bē kwojatkowna krieda kersbiki dženi. Ds sjednocženstwa wotměchu požedženje w Sserbskim Domje. Sserbske knihowne towarštwu sapocžka dopoldnja w 11 hodž. pod wodženjom pschedkwdy, k. far. Sarjenka-Schwacžicžanského. Wo lětnej rosprowje a po sličbowanju jednachmy wo nadawkach a džělach towarštwu. Druhi džěl „Domjazeho předarja“ so pschihotuje a s cžisčezom so sapocžuje, tak bōrny hacž je to cžisčezerni možno. Přeni džěl „Domjazeho předarja“ je hisčezje pola k. duchownych na pschedań sa tōn kradny pjenjes wo 12 hriwnow. Wošebite a nowe džělo sapocžina towarštwu lětku s wuhotowanjom a s wudawanjom kersbkeje kšesczijanskeje wotorchowanskeje protyki na scženu. Tuta budže něhdže tak sshotowjena, kaž snate němste. Duž so njech nasche kersbke kwojby na to pschihotuja, so kwi sa pschichodne lěto 1923 kersbku kšesczijanski wotorchowanski protyku na scženu kupja. Wona budže, jeli so někak možno, tuńšcha hacž němste. Wěscze so jich mnoho swjebel na tym, so naž w nowym lěcze se scženy kōždy dženi s nowa strowi kersbiki sčpruch a kersbke kłowo. — Dale sšonichmy, so je lětak wo adventistach rospšedaty. Chžyl-li shtō hisčezje tajke lětaki mēč, njech so na redaktora sa „Pomhaj Boh“ wobroczi. Wo tym a tamnym hisčezje porēcžawšchi, so rosenidžechmy, so bchmy so popoldnju k dalšchim požedženjam seschli. — Popoldnju 1/3 hodž. wotewri k. farar Reda kłownu sšromadžisnu **Towarštwu pomozh sa studowazhč.** Anjes tachant Skala poda lětnju rosprowu, kotruž možesch w Sserbskich Nowinach cžo. 129 cžitacž. Wo pjenježnych naležnosćach rosprowjesche k. wučer Polan. Žeho sličbowanje bu pschipōsnate, žaba pač so, so bychu so pjenjesh

towarštwu bōrny pola Sserbskeje ludoweje banti sapotožile. Sa pschedkwdstwo a sa wubjerl maja so shtyrjo knjesajo wolicž, dokelž je cžak sa k. far. Rādu, wuč. Polana, far. Nowaka-Radwoškeho a redaktora Ssmolerja wuschol. Mimo teho sčōži k. tachant Skala sastojuštwu sapikowarja, kotrež je wot satoženja towarštwu kwi sastawač 39 lēt dolho. Wchžolich lēt dla njeje jemu možno, wjazy se sapikowarjom bchž. Žehorunja wosjewi k. pschedkwdy, so njemōže sastojuštwu s nowa pschijecž. Wo wschelatich namjetach a jednanjach wuscholi so sa pschedkwdy k. justizny rada Hermann; k. Polan, Ssmolet, Nowak so sažo wuscholichu. Sapikowarja wuscholi kwi pschedkwdstwo kame. Anjesaj tachant Skala a farar Rāda buschaj jenohkōnje sa cžestneju kowustawow towarštwu pomjenowanaj. Durbjesche to mačy džak sa dolholētne kwoerne džělo bchž. Pschil dalšchim dypku dnjoweho porjada, namjetach, pschija so pschede wschēm nowy, saktadny namjet knjesa Barta: Towarštwu ma kwi wuscholich sšutkowazh wubjerl. Do njeho bychu wuscholeni k. wučer Kral, wučer Nowka, farar Dobružki a farar Nowak. Wubjerl ma prawo, kwi pomoznikow pschiswolicž. Žeho wulki a wažny nadawč je, sa towarštwu pomozh khlmu propagandu wjesč a dohwacž kowustawu a hromadžecž pjenjesh. A cžeho dla je to musne? Žeho dla, dokelž nam Sserbam sšrach hrosy, so njemějemy wjazy wučenyh Sserbow, kaž duchownych, wučerjom, lēkarjom, juristow atd. a to teho dla dokelž je studijum žalostnje drohi a so je to jich malo staršich, kōsij možo někole džēcžom studium smōžnicž. Podpjery a stipendia, kaž hacž dotal dawane, ku něsčto zyle kradnišche, niedošahajo. Duž njech tež hžo s tutych vynchow nasch kersbiki lud wuschylchi wolanje, so sšednocžicž k pomozh studowazhych Sserbow a tak k pomozh Sserbow do zyla! Se kamkneje pschicžiny bu pschinoschč na 10 hriwnow potwyschent. Njemohč-li to kōždy kowustaw swjesč dobrych pschicžinow dla, trjeba jenož njenišchi pschinoschč placžicž. So bychu so to tola prawje wjele nowych kowustawow namakali, wošebje tež s nascheho kersbkeho ratařskeho luda. — **Sserbska předarška konferenca** pschisamny tutomu požedženju huydom kwoju kwiatkownu sšromadžisnu pod wodženjom městpschedkwdy, k. far. Mjertwy Pschedkwdy, k. far. Domaschta bē sadžewany. Wōžachmy jenož wo někotrych dypkach jednacž, dokelž bē nam cžak cžeknyk. Pschija so teho dla tež namjet, so ma so konferenca pschezo dopoldnja sšhadžowacž, niz popoldnju. Sšonichmy drobnišcheho wo wopyče ewangelskich duchownych a wōhadnych s Cžesčokłowakškej bratrowskej zyrkwi, kōsij so wobdželja na jubileju Herrnhutskich, tež wošebje kowu naž Sserbow wopytaju. Witamy našchich wērny a naroda bratrow k nam! Wo pschihotowanju Sejlerjoweho kwojedženja we Kasu klyschachmy Kasowčana a jednachmy wo tutych prašchenju. Spominachmy tež na sčōty sastojušči jubilej nascheho bhwšcheho pschedkwdy, k. far. lic. theol. Wrošaka-Srodžisčezanského a na kšeborny knjesa fararja Bogta-Godžisškeho. K. far. Sarjenk rosprowjesche wo wobsamknenjach kersbkeho knihowneho towarštwu, wošebje wo kersbkeje kšesczijanskeje wotorchowanskeje protyzy na lěto 1923. Wo tym a tamnym pojednawšchi sšončichmy tutōn na džěle bohaty kersbiki dženi w tej nadžiji, so so sštwōrtk, 15. junija, dopoldnja sažo we Sserbskim domje k požedženju kersbkeje předarške konferency seindžemy.

— **Žistowanje.** M. we L. sa 2. p. kwoj. Tr. — K. w K. sa 3. p. Tr.

Samolwity redaktor: farar Wyracž w Nowacžizach.

Cžisčez Ssmolerjež knihicžisčezernje a knihatnje, sap. družst. s wobmjesowanym ruč. w Budyshinje.